

PERSYN, Paul (Antwerpen 24 mei 1912 – Gent 20 januari 1976). Zoon van **Jules Persyn**.

Studeerde na zijn middelbaar onderwijs aan het Sint-Gummaruscollege te Lier, in 1936 af als mijnbouwkundig ingenieur te Gent.

Persyn speelde een belangrijke rol in de Gentse studentenbeweging en was achtereenvolgens actief in het **Algemeen Vlaamsch Hoogstudentenverbond** en in de Vlaamsche Studentenclub. Tijdens het academiejaar 1932-1933 oefende hij eveneens het hoofdredacteurschap van het studentenblad *Den Uyl* uit. In maart 1933 richtte hij mede onder impuls van professor **Frans Daels** het **Gentsch Studenten Corps** (GSC) op. Hij was er de eerste voorzitter van en stond als dusdanig vooraan in de actie voor de integrale vernederlandsing van de universiteit en begin 1935 in de boycot van Vlaamsvijandige en Nederlandsonkundige hoogleeraren. In de strijd rond de rectoraatsbenoeming tussen Frans Daels en **Albert Bessemans** koos het GSC partij voor Daels en Persyn schreef in opdracht van Daels de brochure *Aan en om de Vlaamsche universiteit*. Hij richtte het tijdschrift *Aula* op en een Gentsch Oudstudentencorps dat als dekmantel moest dienen voor de Vlaamsgezinde studenten die omwille van hun acties werden gevisieerd door de academische overheid. Intussen hielp hij bij de uitbouw van de Dinaso-studentenbeweging die van 1933 tot 1935 het GSC domineerde.

In 1935 nam Persyn ontslag uit het GSC en werd actief in het **Verdinaso**. In februari 1936 werd hij 'hoofdman' voor Antwerpen-stad. Het jaar nadien gewestleider en begin 1940 gouwleider voor de provincie Antwerpen. Tevens was hij een tijdlang politiek instructeur in de **Dinaso Militanten Orde** (DMO). Hij ontwikkelde een grote activiteit als spreker en schreef regelmatig in *Hier Dinaso!*. In de vooroorlogse jaren behoorde hij tot het tiental top-leiders van het Verdinaso. In het voorjaar van 1939 pleitte hij samen met **Pol le Roy** en **Frantz van Dorpe** bij **Joris van Severen** voor deelname aan de parlamentsverkiezingen. Hij geloofde dat dit de beweging meer armslag kon geven maar het bracht hem tevens in scherp conflict met de commandant van de DMO, **Jef François**. Na de dood van Van Severen werd Persyn na **Emiel Thiers** de belangrijkste man in het Verdinaso. Hij was niet alleen gebiedsleider maar ook verantwoordelijk voor de organisatie en propaganda. Hij pleitte voor een samenwerking met de bezetter om een Nieuwe Orde te vestigen. Hij slaagde erin om de beweging numeriek sterk uit te breiden maar werd na de machtsovername van François en de DMO (28 janu-

ari 1941) samen met Jef van Bilsen en Van Dorpe uitgesloten. Samen met andere leden van de leiding die niet met François en Le Roy wensten samen te werken richtte hij het Directorium op dat eveneens onder de naam van Verdinaso poogde verder te werken. Het Directorium werd echter na enkele maanden verboden en Persyn belandde zelfs voor korte tijd in Duitse gevangenschap (april 1941).

Hierna was hij betrokken bij de reorganisatie van de Nationale Landbouw- en Voedingscorporatie en speelde een rol in de geheime dienst Othello.

Na de Tweede Wereldoorlog werkte hij een tijdlang samen met Paul-Willem Segers aan de verruiming van de Christelijke Volkspartij. In 1951 probeerde hij echter een nieuw Verdinaso tot stand te brengen en startte met de heruitgave van *Hier Dinaso!*. Rechtstreekse aanleiding hiervoor vormde zijn ontgoocheling in de CVP met de afwikkeling van de Koningskwestie. De beweging kwam echter niet van de grond. Na 9 nummers werd het weekblad overgenomen door de groep Louis Gueuning en omgedoopt tot *De Weg*. Persyn trok zich terug uit de politiek en wijdde zich verder aan het zakenleven.

WERKEN: artikelen in *Aula*; *Den Uyl*; *Hier Dinaso!*; – *Aan en om de Vlaamsche universiteit*, 1933.

LITERATUUR: K. Palinckx, 'Nu naar Gent!' *Vlaams-nationale en katholieke studentenbeweging te Gent 1928-1940*, 1995.

JAN CREVE